

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Białymstoku w sprawie o sygn.

I ACa 2085/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 18 lipca 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M. J. (dalej także: „skarżący”) pismem z 14 maja 2024 r. skierowanym do Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie I ACa 2085/23, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Białymstoku. Pismem z 8 lipca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku przekazał ww. skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze skarżący wniósł o:

1. podjęcie właściwych działań w celu nadania toku przedmiotowemu postępowaniu, tym samym wzruszenie zaległych czynności, których zaniechanie działa na niekorzyść powoda;

2. zasądzenie na rzecz powoda M. J. s. J. rekompensaty w wysokości 20 000 zł za wystąpienie przeszkody skutkującej obstrukcją czynności procesowych, które spowodowały ową przewlekłość.

W uzasadnieniu przedstawiono przebieg zdarzeń w sprawie.

Postanowieniem z 14 czerwca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w sprawie I Sk 2/24 zwolnił skarżącego od opłaty od skargi w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymagań formalnych. Wynika to stąd, że skarżący nie zawarł w jej treści żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania, które z mocy przepisów ustawowych jest obligatoryjnym elementem skargi na przewlekłość postępowania (art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o skardze na przewlekłość), ograniczył się natomiast do wniesienia o podjęcie

właściwych działań w celu nadania toku sprawie (pkt 1) oraz o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20 000 zł (pkt 2).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o skardze na przewlekłość odrzucił skargę.

Wobec zwolnienia skarżącego od opłaty od skargi w sprawie nie znajduje zastosowanie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

[SOP]

[ms]